

Na 40 jaar Nat.Lab.

Jos van Lierop neemt afscheid

Johan van de Ven, (NLJ 27-02-1998)

Van sommige technologen wordt gezegd dat ze gouden handjes hebben. Jos van Lierop is zo'n begaafd materiaaltechnoloog. Gedreven door een praktisch probleem gaat hij, drijvend op een sterke materiaalkundige intuïtie, het lab in. En hij komt er vervolgens bijna altijd weer uit met een oplossing. En meestal is dat geen houtje-touwtje-werk. Want Jos is niet gauw tevreden. Verschillende keren ontstond zo aan zijn labtafel het begin van een nieuwe onderzoekslijn of werd de start gemaakt met een nieuwe materiaalklasse. Het laatste voorbeeld hiervan zijn de temperatuurbestendige krasvaste lagen die hij ontwikkelde voor de strijkijzerzolen van DAP en die nu overgedragen worden naar de vestiging in Singapore. Dezelfde materialen vormen nu tevens de basis voor andere projecten voor DAP, Lighting en Semiconductors.

Jos is veertig jaar geleden nog in het oude Nat.Lab.-gebouw op Strijp begonnen. Via een aantal omzwervingen in materiaalkundige onderwerpen kwam hij terecht in het IC-procesonderzoek. Hier maakte hij deel uit van het zeer succesvolle team dat, onder leiding van Else Kooij, het beroemde LOCOS-proces ontwikkelde. Na een aantal jaren in dit onderzoek kwam hij begin jaren tachtig in de toenmalige glasgroep. Van de bulglaschemie verschoof het werk via aërogelmaterialen voor optische glasvezels naar sol/gel-materialen voor dunne lagen. Zo is Jos sinds begin jaren negentig een belangrijke speler in het succesvol 'sol-gel coating' -team dat reeds verschillende 'echte' successen (je weet wel, van onze 'mission statement') op haar naam heeft staan.

Ook als mens heeft Jos een belangrijke rol in onze groep. Nieuwkomers in het nat-chemische dunne-laag-onderzoek kregen vaak het advies: 'loop eerst maar eens een poosje mee met Jos op de zaal'. Veel jongeren in de groep hebben zo via hem het vak letterlijk in de vingers gekregen. Als persoon is Jos makkelijk in de omgang: een echte gezellige Brabander. Maar tegelijk is hij altijd eerlijk en open gebleven en als hij het ergens niet mee eens is, steekt hij dat niet onder stoelen of banken. Altijd in voor een praatje, maar dan moet je er wel wat tijd voor willen uittrekken. Altijd gemotiveerd door het werk. Altijd bereid anderen te helpen. Zo is hij een heerlijke medewerker om in de groep te hebben, en een fijne collega om mee samen te werken.

Daarom zouden wij als groep nog best een poosje met hem door willen gaan. Maar ja ... , er zijn er weinigen als Jos die met zoveel recht kunnen zeggen dat het nu wel welletjes is en dat het pensioen na 40 jaar welverdiend is. En dat kan ik alleen maar beamen. Daarom wens ik Jos samen met zijn Bets nog heel veel gelukkige jaren toe. Maar dat we hem zullen missen, staat wel vast!

